

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 22 februari 1929 kl. 4 e. m.

*Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 1,
med anledning av väckt motion angående stadgande av
viss maximiålder för innehav av kommunal befattning.*

Uti en inom andra kammaren avgiven och till kammarens andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 195, har herr *Edberg* hemställt, att »riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta utredning om lämpligheten av utfärdande av bestämmeelse om viss maximiålder, när en person skall frånträda sina kommunala befattningar, och för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredning kan föranleda».

Motionen.

Beträffande motiveringen för denna hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet finner i likhet med motionären, att olägenheter i vissa fall uppkomma genom att personer med hög ålder innehava kommunala befattningar, åtminstone när det är fråga om mer krävande poster såsom ordförande i kommunalstämma, kommunalnämnd, fullmäktige, vägstyrelse, handhavande av räkenskaper m. m. men att i andra fall dylika olägenheter knappast kunna göras gällande. Det synes utskottet även uppenbart, att det för många lantkommuner, vilka hava svårighet att finna lämpliga personer med tid till disposition och förmåga att påtaga sig kommunens angelägenheter, skulle vara en direkt nackdel att nödgas skilja från sin tjänst sådana kommunens förtroendemän, som nått den ålder, att de dragit sig tillbaka från sin näringsutövning, men med bibehållna själsförmögenheter och oförminskat intresse i än högre grad än förut skulle bliva i tillfälle ägna sina omsorger åt kommunens angelägenheter. En lagstiftning om maximiålder måste därför förutsätta undantagsbestämmelser, vilkas tillämpning väl skulle underställas länsstyrelses prövning, varigenom dess kontrollerande verksamhet av kommunernas inre angelägenheter, som enligt mångas uppfattning redan nu är alltför omfattande, skulle komma att ökas.

Utskottet.

Tages härutöver hänsyn till de svårigheter, som måste uppkomma att finna en lämplig form för bestämmelser om åldersgräns för kommunala befattningar, om vilka svårigheter även motionären förklarat sig medveten, synes utskottet en lagstiftning på området ej önskvärd, så mycket mer

som kommunerna hava i sin hand att vid val av sina befattningshavare taga hänsyn till åldersförhållandena och torde hava andra möjligheter än lagstiftning att komma tillrätta med de pietetsskäl, som i vissa fall förhindra verkställandet av ett önskvärt utbyte av kommunal befattningshavare.

Med stöd av det anförda anser utskottet ej tillräcklig anledning föreligga för verkställande av begärd utredning, varför utskottet med avstyrkande av motionen hemställer,

att förevarande motion icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 22 februari 1929.

På utskottets vägnar:

ERIK OLSON.

Närvarande vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet: herrar *Olson* i Göteborg, *Lundkvist* *) i Eskilstuna, *Andersson* *) i Tungalsta, *Eurén*, *Weijne*, *Björling* *), *Andersson* i Dunker, *Skoglund*, *Wachtmeister* och *Johnsson* i Norrahammar.

*) Ej närvarande vid utlåtandets slutjustering.

Reservation

har anmälts av herr *Andersson* i Dunker, vilken anför följande:

Då motionärens tanke och förslag synes mig beaktansvärt, åtminstone vad det gäller mer krävande uppdrag såsom ordförandeskap i kommunalnämnd och fattigvårdsstyrelse och över huvud taget direkt handläggning av kommunernas administrativa och ekonomiska förvaltning och då nödvändiga undantagsbestämmelser torde kunna åstadkommas genom fordran på kvalificerad majoritet vid eventuellt val efter den föreskrivna maximiåldern, anser jag mig böra tillstyrka den av motionären föreslagna utredningen och hemställer alltså,

att andra kammaren för sin del måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta utredning om lämpligheten av utfärdande av bestämmelse om viss maximiålder, när en person skall frånträda sina kommunala befattningar, och för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.